

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۰۲

حنیف رهیاب رحیمی
زهرخند!

هیچ کس ملامت نیست!

در جبهات هر روز جنگ، هر روز حمله دشمن خبیث و هر روز تلفات. گلاب، عبدل، خانگل، کریم علی... همه خسته شده بودند. به زنده ماندن شان کمترین امید و اعتبار نداشتند. هر کدام شان هر روز زندگی را غنیمت بزرگ دانسته اوقات بیکاری شانرا بیاد خانه و خانواده شان سپری می کردند. خانگل با وضع پریشان و آشفته از دیگران می پرسید:

- آیا زن، کودک شش ماه، مادر و پدر پیر و ناتوان و برادر و خواهرش را باز هم خواهد دید؟ از هیچ کسی جواب نشنید.

اینها افسران شانرا ملامت می کردند!

در قوماندانی تولی افسران و خوردمضابطان بالای دشمن دندان می خائیدند که بسیار خبیث و بی رحم و جنایت پیشه هستند، حمله می کنند، سر می برند و آتش می زنند.

هر کدام شان که قوماندان و مسئول چندین سرباز هستند، داد می زنند که از یکطرف مواد غذایی و مهمات به وقت و زمان نمی رسد و از سوی دیگر دشمن خیلی بی رحم است. خدا کند زنده بمانیم و باز روی زن و فرزند خود را ببینیم.

اینها قوماندانی فرقه و رهبری را ملامت می کردند!

در قوماندانی فرقه قوماندان، رئیس ارکان، قوماندانهای کندک ها و آمرین ادارات جلسه داشتند و از بند بودن راه ها، نرسیدن کمک به قطعات دور افتاده و جبهات، مابین گذاری های دشمن، کمین ها و کمبود تانک و طیاره گپ می زدند و اوضاع را بسیار وخیم ارزیابی می کردند و ازین ناحیه تشویش داشتند.

اینها هرکدام وزارت دفاع را ملامت می کردند!

در وزارت دفاع شخص جلالتماب وزیر با لوی درستیز و وزیر داخله و مسئولین امنیتی تشکیل جلسه داده و از موجودیت فساد، حيله گری دشمن، بی پروایی و درست کار نکردن قوماندانان فرقه ها و تخریب کاری حداقل بیست گروه تروریست در کشور سخن می زنند.

اینها پارلمان را به خاطر انتقاد های بیجا و تخریب حکومت و تضعیف روحیه منسوبین دفاعی کشور محکوم می کنند!

در پارلمان بحث های آتشین و درگیری های لفظی به اوجش رسیده و از تلفات بیشمار روزانه نیروهای دفاعی داد زده می شود، وکیل صاحب ها بر روی همدیگر با تفدانی ها و قطی های نصور وار می کنند و یکدیگر را به رشوه گیری و سازش محکوم می کنند. که در روز رای دهی به وزرای سکتور امنیتی، بخششی شانرا در جیب کرده و در دوی و اروپا و رخصتی های شان می روند و چوکی های پالمان را خالی می گذارند.

اینها همدیگر را و رئیس جمهور را ملامت می کنند!

رئیس جمهور که شهادتنامه های کثیری از خارج در رشته اقوام برتر، ارتباط قبیله با سیاست، تقویت و تشویق اقلیت و اکثریت علیه همدیگر و غیره مسایل علمی! دکتورا و ماستری و فوق داکتری گرفته، فوراً جلسه وزرا را دایر می کند.

رئیس جمهور هم از وضع بد امنیتی سخن می گوید، از تلفات سربازان اظهار تشویش می کند اما دلکش بیشتر بخاطر کشته شدن قاتلین سربازان درد می کند و آه می کشد. دوست و دشمن را بیک چشم می بیند. بعد از ۴ سال حکومت، فرق نتوانسته که ظالم و قاتل کیست و مظلوم و مقتول کدامست و کدامش مستحق دلسوزی و ترحم است؟

این جلسه بسیار مهم است. رئیس جمهور چیغ می زند و تلفات یکهزار سرباز را در یکماه یک اندازه زیاد می داند و عامل آنرا یاد آور می شود: «گرفتن تصامیم اشتباه آمیز وزرا و قومندان ها و جنرال صاحب ها». فوراً یک چیغ دیگر می زند و هرسه وزیر را برطرف می کند اما فردا پشیمان می شود و آنها را مورد بخشش قرار می دهد.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی دلیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

فضای جلسه را غم و غصه فرا گرفته بجز خود رئیس جمهور، هرکدام وزرا و قوماندان ها چوکی های شانرا در خطر می بینند، نفس ها در سینه ها حبس است که یکبار از یک کنج صدای یکی از سخن گاه ها بلند می شود و همه را از خطر می رهاوند:

- اگرچه تلفات نیروهای امنیتی حد اوسط ماهانه به یکهزار رسیده اما خوشبختانه میزان جلب و جذب بسیار بلند است و این کمبود سربازان و نیروی جنگی از طریق جلب و جذب تلافی می گردد!
فقط آب بالای آتش انداخته باشد، جلسه به موفقیت پایان یافت و هیچ کس ملامت نشد!

پایان